

POWINAĆ (1) *vb pf*

o jasne.

[*praet 3 sg f* powinęła.] \diamond [*imp 3 sg* niechaj powinie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Owinąć; przen:*

Fraza: »[kogo] miecz powinie« = *ktoś zginie*: Wszytek naród [*tj. ród mego wroga*] niechay miecz rózem powinie [!]/ A ich imie niech z nimi poópołu ginie. *KochPs* 168.

2. [*Potknąć się, poóliznąć; przen:*

Zwrot: »nogę powinąć«: Póki *auctoritas senatoria* wcale była, dobrze się wszystko w Rzeczypospolitej wodziło; jako skoro nogę powinęła, im dalej, tem gorzej rzeczy idą. *PismaPolit* 195.]

Formacje współrdzenne cf 2. WIĆ.

ALKa